

Nam Sinh Mấy Người Chơi Game Thật Lợi Hại

Contents

Nam Sinh Mấy Người Chơi Game Thật Lợi Hại	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3
3. Chương 3	5
4. Chương 4	6
5. Chương 5	10
6. Chương 6	11
7. Chương 7	12
8. Chương 8	15
9. Chương 9	18
10. Chương 10	19
11. Chương 11	23
12. Chương 12	25

Nam Sinh Mấy Người Chơi Game Thật Lợi Hại

Giới thiệu

Edit: Đời Đời Kiếp Kiếp Thể loại: Hiện đại, võng du, vườn trường, đoản văn CP: Phúc hắc công x Ngạo kiều thụ “Truyện

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nam-sinh-may-nguoi-choi-game-that-loi-hai>

1. Chương 1

“Truyện thuyết Tinh Hà” là game thi đấu online thịnh hành hiện tại, gồm có chơi một người và đối chiến nhiều người, một khi tung ra sẽ nhắc lên một làn sóng cuồng nhiệt trong giới trẻ.

Sau khi game thành công, sân trường đại học Yên Sơn cũng nhanh chóng bị cơn songs “Truyện thuyết Tinh Hà” quét qua, số người chơi thậm chí đã gần bằng “Hồn đạ OL”.

Thiếu niên Lăng Mông vừa lên năm nhất đã trầm luân trong internet tới nghiện, dựa và biểu hiện xuất sắc trong trò chơi và phong cách cá nhân đặc biệt thành công chen thân vào vị trí cuối cùng trong bảng danh nhân.

Đáng tiếc nguyên nhân hấn nổi danh và biểu hiện xuất sắc trong trò chơi là hai chuyện hoàn toàn khác biệt.

Trên bảng danh nhân của Tinh Hà, đánh giá đối với Lemon như sau:

- Lemon, cấp bậc dừng ở giữa Thần cấp và Tinh Toán cấp trong một thời gian dài(?), nhờ thuộc tính độc miệng mà nổi tiếng, phàm là người chơi bị hắn đánh bại đều có thể thu được “Chanh ba ba quan tâm tới lâm chung của ngươi(?)”, từ khi open beta đến nay đều không có ngoại lệ.
- Cái gọi là kiên trì tất thắng, Lemon luôn luôn trào phúng những kẻ chiến bại khiến rất nhiều người chơi Tinh Hà từ hận sinh yêu, club anti Chanh ba ba ra đời từ đó. Thậm chí có người vì thu hoạch lời khen tặng lâm chung mà trong lúc đối chiến sẽ nhường chiêu cầu thất bại.

Đối với chuyện bản thân vì độc miệng mà lên bảng, Lăng Mông không có ý kiến, còn ỡm ờ thêm bạn tốt người đã thành lập trang anti. Mỗi ngày nhìn quần chúng trích lời của mình chế thành các emo biểu cảm để nói chuyện với nhau đã trở thành lạc thú số một ngoại trừ trò chơi của hắn.

Hôm nay độc miệng thành tinh() Lăng Mông vẫn đang tiếp tục hoạt động sôi nổi trên chiến trường “Truyền thuyết Tinh Hà”.

() Độc miệng tinh nhân (Chắc như kiểu Uông tinh nhân), k biết edit thế đúng k?

[Hệ thống] Trải qua một phen chiến đấu quyết liệt, liên bang giành được thắng lợi cuối cùng!

[Liên bang] Lemon: Nhớ kỹ hình dáng của ba ba, nó sẽ chỉ dẫn ngươi bước đi trong tương lai.

[Đế viên] GuestA: Ha ha! Thành công LOOT[Quan tâm lâm chung của Chanh ba ba], chụp ảnh lưu niệm!

Bạn cùng phòng về đúng lúc cảnh này dừng lại trên màn hình, cho dù rất hiểu tính cách của Lăng Mông nhưng mặc kệ đã nhìn thấy bao nhiêu lần gã vẫn không thể hiểu được thế giới này: “Bại trận mà vẫn vui vẻ được như vậy cũng chỉ có đối thủ của mày.”

Lăng Mông coi như lời này là đang khích lệ mình, rung chân chọn vào trận đấu kế. Hắn đánh đối chiến 1V1 hằng ngày, chỉ cần thắng ba trận sẽ nhận được phần thưởng của trò chơi.

“Đỉnh”, Lăng Mông tiến vào giao diện đấu đơn, ID Mangosteen xuất hiện trước mắt.

“Mẹ nó, vậy mà lại trùng Mang thần?”Bạn cùng phòng vẫn đang nhìn máy tính của Lăng Mông đột nhiên kích động, “Không phải chứ, sao mày lại bị xếp với y?”

Bởi vì ID quá dài nên bị hầu hết người chơi gọi tắt là Mang thần Mangosteen, là bá chủ được nền tảng trực tiếp YY cấp S ký kết(). Y dựa vào kỹ xảo trò chơi điều luyện chinh phục được rất nhiều fan nam, dựa vào giọng nói từ tính êm tai chinh phục một đồng fan nữ, là danh nhân đứng đầu trên bảng Tinh Hà với độ hot đạt max.

2. Chương 2

Truyền thuyết Tinh Hà chỉ có năm trăm ghế Thần cấp vũ trụ, tiếp theo là Tinh Toán cấp Lăng Mông thường trú. Từ Tinh Toán tăng lên Thần Cấp gọi tắt là “Thượng Thần”, Lăng Mông đang dừng chân ở đỉnh Tinh Toán, nếu may mắn thắng thêm dăm ba trận nữa thì có thể Thượng Thần. Tuy nhiên Thần cấp cao thủ như mây, bình thường đấu không được mấy trận lại bị đá xuống, Mang thần luôn ổn định trong thứ hạng ba mươi người mạnh nhất, trên lý thuyết hai người rất khó bị xếp chung một trận.

“Ai biết được? Có lẽ y không đánh mùa giải này.” Lăng Mông phùng má, hệt như Hamster giấu đậu phộng trong miệng. Bạn cùng phòng vẫn cho rằng Lăng Mông mới là người thích hợp làm bá chủ trò chơi nhất, bởi vì khi chơi game biểu tình của hắn rất phong phú, phong phú đến độ đủ làm thành một bộ emo.

Lăng Mông đi sang đế quốc mới, thỉnh thoảng phái một hạm đội phi thuyền ra quấy rối một trận. Mang thần không hổ là Mang thần, đối với hành động của hắn rõ như lòng bàn tay, nhanh chóng mở ***g phòng hộ, dễ dàng chặn Lăng Mông ở bên ngoài trạm không gian, sau đó điều động quân lính tàng hình đánh lên xe của Lăng Mông.

Tài nguyên của Lăng Mông bị đứt đoạn, mở rộng lại chậm chạp, hắn quyết định bán hết tất cả để đổi lính làm một trận được ăn cả ngã về không, cuối cùng lại bị đối thủ chờ đợi giờ phút này từ lâu dẫn chiến hạm chính luôn ra sau lưng bọ cút.

Trận 1V1 này lấy hình ảnh Mang thần đơn phương đánh Lemon chấm dứt, khi chữ Thất Bại thật to xuất hiện trên màn hình trắng đen, bạn cùng phòng đã xem toàn bộ quá trình sung sướng khi người gặp họa: “Ha ha, tao xem mày còn vênh vào được không. Danh hiệu Chanh ba ba của mày sợ rằng khó giữ rồi.”

“Thì sao chứ?” Lăng Mông không thèm để ý, “Người kia là cao thủ, tao chỉ là một kẻ vô danh tiểu tốt, thua cũng không mất mặt.”

“Mày chắc chắn mình là nhân vật vô danh?”

“Đương nhiên, tao biết y là Mang thần, y biết tao là ai không?”

Vừa nói xong, thông báo của hệ thống nhảy ra.

[Hệ thống] Trải qua một phen chiến đấu quyết liệt, liên bang giành được thắng lợi cuối cùng!

Lăng Mông bình tĩnh ấn enter, mở khung trò chuyện.

[Đế viên] Lemon: Nam sinh mấy người chơi game thật lợi hại

“Mẹ nó!” Bạn cùng phòng lại bị Lăng Mông dọa sợ, “Không ngờ lại có loại người vô liêm sỉ nhường này!”

“Đã nói rồi, Mang thần không nhớ mấy cái ID nhỏ như tao đâu.”

Lăng Mông vừa dứt lời, cửa phòng ngủ bị đập mạnh, bạn học ở kí túc xá đối diện loạng choạng chạy vào, tựa vào cửa cười nghít.

“Mày uống phải thuốc điên sao?” Lăng Mông tức giận hỏi.

Bạn học vui vẻ trả lời: “Nam sinh mấy người chơi game thật lợi hại!”

Lăng Mông sửng sốt.

“Mày còn không hiểu sao? Lúc này Mang thần đánh có chiều trực tiếp!”

Lăng Mông há hốc, mấy giây sau hét thảm một tiếng vọt vào phòng ngủ, máy tính của bạn học đang ở trong phòng Mang thần, người online đã lên tới năm số, sắp sang sáu số rồi.

Một ván kia kết thúc, hình ảnh trực tiếp LOADING, chữ liên tục chạy ngang màn hình, mọi người đều đồng lòng spam một câu duy nhất:

“Nam sinh mấy người chơi game thật lợi hại ”

“Nam sinh mấy người chơi game thật lợi hại ”

“Nam sinh mấy người chơi game thật lợi hại ”

Trong nháy mắt đó Lăng Mông đột nhiên rất nhớ Mang thần đại gia, tuyển thủ Thần cấp chạy đến Tỉnh Toàn cấp đánh 1V1 có gì hay mà trực tiếp chứ hả!?

E thụ được gọi là Chanh ba ba vì tên ẻm trong game là Lemon (quả chanh =)))

Sai thì nhắc t sửa nha =)))

Tui xin nhắc lại là truyện này tui chém rất nhiều, cực nhiều luôn đó. Có thím nào thấy sai thì chỉ giùm tui để tui sửa nha

Ai không hiểu chỗ nào thì cứ cmt, t sẽ giải thích.

3. Chương 3

Edit: Đời Đời Kiếp Kiếp (MMBNDDKK)

Ngày hôm sau, video của Mangosteen VS Lemon lan rộng khắp cả internet, lòng hiếu kỳ của Lăng Mông trỗi dậy khiến hắn phải chạy lên B trạm lượn một vòng. Khắp nơi đây rầy fan nào tàn rớt hết tiết tháo, giọng nói của Mang thần vừa vang lên thì đã có rất nhiều người cũng bắt đầu PRPR(?) liếm màn hình.

“Ngại quá, học kỳ này rất bận, thi đấu xếp hạng gần như không đánh, thật ra cũng đã rớt vài hạng (). Nhân dịp hôm nay rảnh rỗi làm hằng ngày, nhưng mà cấp bậc không quá cao, hi vọng mọi người không chê.”

Lăng Mông lại muốn lật bàn, Tuy Tinh Toán kém Thần cấp, nhưng ít ra vẫn được coi là hạng hai. Rất nhiều người còn không thể đánh lên cấp này được đó, rốt cục Mang thần ghét nó bao nhiêu chứ?

Sau thời gian chờ đợi ngắn ngủi, chân dung mạnh mẽ của y xuất hiện trên giao diện chiến đấu.

“Tuyển thủ vòng thứ nhất đã xuất hiện...”

Không biết có phải Lăng Mông hoang tưởng hay không, Mang thần đột nhiên ngừng một chút, cười khẽ. Hắn đang đeo tai nghe, tiếng cười này tựa như hơi thở của đối phương đang ghé sát bên tai khiến Lăng Mông rùng mình.

Cùng lúc đó màn chữ điện cuồng chạy ngang:

“Chanh ba ba yooooo “

“Chúc mừng Mang thần lật trúng bài tử của Chanh ba ba!”

“Rõ ràng hai người là đồng thứ nguyên(), tại sao tui lại có cảm giác thành thứ nguyên() tan nát?

“Đại khái là vì Mang thần và Chanh ba ba khiến cho người ta cảm thấy hai người này không phải đang chơi cùng một trò chơi đó. “

“Chỉ có tui chờ mong Chanh Chanh phản công, muốn xem sau khi thắng lợi hắn sẽ nói gì với Mang thần thôi sao?”

“Lúc thím nói ra hai chữ phản công, hấn đã là thụ.”

Đây là cái quái gì? Lăng Mông cảm giác hình như Mang thần đang trực tiếp trong phòng không thềm để ý đến mấy lời này, thật sự đúng là thần tượng kiểu nào có fan kiểu đó sao?

Mang thần không giới thiệu thân phận của Lemon, sau khi bắt đầu thì nhanh chóng tiến vào trạng thái.

“Bình thường hai bên đều theo đuổi tốc chiến tốc thắng, tui nghĩ khi đối thủ bắt đầu sẽ xuất binh luôn.”

Qua góc nhìn của Mang thần Lăng Mông thấy được y thuần thực mở ***g phòng hộ, sau đó tăng cấp cho skill tàng hình.

“Với tốc độ xuất binh như vậy, trước mắt tài nguyên của hấn không đủ để mở radar phản tàng hình, hơn nữa tui thấy với cấp bậc của tuyển thủ thì không nên xuất hiện loại sai lầm này, không loại trừ việc hấn cố ý thiết kế mai phục ở khu khai thác mỏ dụ tôi mắc bẫy. Có thể thử một lần trước.”

Một phút sau, Mang thần đuổi kịp xe quặng của Lemon mà không mất giọt máu nào.

“Cũng có thể hấn cố ý muốn tặng cho tôi ha.”

Màn hình bị số lượng lớn đại quân bao phủ, hai phần ba sắp vượt qua rồi().

() (2 3).

4. Chương 4

“Quả nhiên tiếp cận người độc miệng thành tinh sẽ bị lây DEBUFF độc miệng sao?”

“Đây không phải Mang thần mà tui biết, [emo sợ hãi]! “

“Chanh ba ba đưa lễ vật tới, lễ nhẹ nhưng nặng tình!” Mang thần tiếp tục giải thích: “Thật ra đối phương còn có cơ hội lựa chọn lui về sau phòng thủ đánh lâu dài, nhưng mà đối với 1V1 thì hiệu quả rất thấp, không bằng dứt khoát từ bỏ.”

Y phái trùng trùng sát đi, quả nhiên nhìn thấy đối phương dỡ bỏ gần hết công sự, chỉ để lại căn cứ và xưởng đóng tàu, bán tất cả công trình lấy tài nguyên bổ sung binh lính.

Nghĩ lại tình cảnh lúc ấy, Long Mông hết như người chỉ huy phục tùng chủ nhân của mình bố trí từng chiến lược, hay nói thẳng ra là Lăng Mông – người Mang thần đang dòm ngó.

Mang thần nhìn có vẻ như tùy tiện bố trí toàn bộ binh lực tại tiền tuyến, đồng thời giải thích: “Người sử dụng phương pháp này tương đối xúc động, bình thường có lẽ thích chiến chính diện.”

Màn chữ lại một loạt 666: “Cho nên người giống Mang thần thích đánh lén hoa cúc của người khác à?”

Mang thần vậy mà không phản đối: “Vậy cũng phải xem hoa cúc của ai.”

Quần chúng ý tứ sâu xa “À “

Quả nhiên thượng bất chính hạ tắc loạn, Tinh hà có bá chủ như vậy đúng là con sâu làm rầu nồi canh.

Lăng Mông nhìn đôn giầy chết của mình bị một kích của đối thủ thành công hóa giải, đồng thời phá chiến hạm chính ra vậy công, không tổn chút sức lực nào chiến thắng.

Màn chữ đều là ca ngợi, quà lớn quà nhỏ spam liên tục khiến người ta không kịp nhìn..

“Trước sau như một sát phạt quyết đoán, đúng là không biết thương hương tiếc ngọc.”

“Chanh ba ba phải báo cảnh sát!”

“Hê, 110 sao?”

“Cầu Chanh ba ba phát biểu suy nghĩ của mình lúc này.”

“Thành tựu đánh lén hoa cúc của Chanh ba ba get [tick].”

Xen kê âm thanh căn cứ để quốc bị nổ tan tành là giọng nói của Mang thần, “Thật ra người có thể đánh đến Tinh Toàn trình độ đều không thấp, có lẽ trận này đột nhiên phát huy không tốt.”

Lăng Mông khinh thường, ai thêm anh giả nhân giả nghĩa chứ.

“Mong chờ di ngôn lâm chung của Chanh ba ba.”

“Chanh Chanh hình như rất ít khi lưu lại di ngôn đúng không? Bình thường thua sẽ vỗ mông chạy biến.”

“Dù sao cũng gây hấn với toàn bộ người trong vũ trụ, có lẽ sợ người khác trả thù cũng nên.”

“Tui lại mong lời khuyến khích lúc lâm chung của Mang thần cơ.”

“Người bị Lemon chế giễu ba lần cầu Mang thần giúp báo thù rửa hận!”

“Người bị hại cùng cầu!”

“+10086!”

Màn chữ B trạm đột nhiên dày đặc, vô số người nhắc nhở năng lượng ở tiền tuyến tăng cao.

Ngay sau đó Lăng Mông thấy được câu di ngôn lâm chung khiến hấn hồi hận muốn chặt tay.

[Đế quốc] Lemon: Nam sinh mấy người chơi game thật lợi hại

Mang thần hình như cũng ngẩn người, lời nói được một nửa cũng tạm dừng, sau đó bật cười.

Sự tình tiếp theo đều có thể đoán được, Lăng Mông tuyệt vọng tắt video.

Chỉ trong một đêm, Lăng Mông hồng đến phát tím, đăng weibo, fan bình luận liên tục: Nam nhân mấy người chơi game thật lợi hại

Trên tieba rất khó để tìm được một người có lòng tốt trả lời câu hỏi của tân thủ, lâu nào lâu nấy chính tề trăm lầ như một: Nam sinh mấy người chơi game thật lợi hại

Ở trong diễn đàn anti mạo nhận, emo được +1 vô hạn là: Nam sinh mấy người chơi game thật lợi hại

Ngay cả mạng lưới BBS trong trường đều bị người bình luận vào topic giễu cợt: Nam sinh mấy người chơi game thật lợi hại

Cho dù Lăng Mông đi đến đâu cũng bị người ta spam câu nói này. Hấn và Mang thần không thù không oán, vậy mà lại bị đối phương hãm hại ra nông nỗi này.

Đáng chết nhất là câu này là do chính Lăng Mông nói, không thể vu vạ cho Mang thần.

Cổ nuốt nước mắt vào trong thôi.

Thời gian này bạn cùng phòng đều được nghe hần cao giọng hát lúc nửa đêm, “Sắt thép nôi, ngấn lệ kêu tu muôi nôi...”()

()Đây là bài Biển rộng trời cao() của Beyond, hát bằng lời Việt(Quảng Đông) thì phải.

Qua một đoạn thời gian nữa, sóng gió cuối cùng cũng lắng bớt, tuy dưới mỗi weibo của Lăng Mông vẫn có người bình luận câu nói đó hơn nữa còn trở thành bình luận nổi bật nhất, nhưng Lăng Mông đã tu luyện được khả năng mắt không thấy tâm không phiền.

Ngày cuối cùng của mùa giải, Lăng Mông chỉ cần thắng thêm một trận là có thể Thượng Thần, ai ngờ oan gia ngõ hẹp, hần lại gặp Mang thần.

Lăng Mông cảm thấy mình nhất định trúng tà rồi, không phải y là đại thần à? Sao cứ lắc lư ở cấp bậc này mãi vậy? Ngược đãi đến nghiện rồi à?

Trước khi bắt đầu trận đấu hần phải nói rõ ràng một chuyện.

[Liên bang] Lemon: Anh đang trực tiếp à?

[Đế viên] Mangosteen: Cậu đoán đi?

Lăng Mông quyết định ngậm miệng, mặc kệ đối phương có thể nhìn thấy hay không, giờ hai ngón tay giữa chỉ về phía màn hình.

Lần thứ hai giao đấu Lăng Mông lại tiếp tục thảm bại, nguyên nhân lần này đại khái là do hần quá nóng vội, tham quá hóa thâm trúng mai phục của đối phương.

Mang thần trong truyền thuyết của trò chơi rất cao lãnh ít nói, rất hiếm khi để lại quan tâm lâm chung.

[Đế viên] Mangoteen: Nam sinh chúng ta chơi game thật sự lợi hại như vậy đó.

Lăng Mông phần nộ ném bàn phím.

Weibo và tieba lại náo nhiệt, nhưng mà lần này mọi người lại spam câu ” Nam sinh chúng ta chơi game thật sự lợi hại như vậy đó!”

Lăng Mông bị câu nói này tấy não suốt cả ngày, cuối cùng biến thành lúc đọc sách câu này cũng tuân hoàn vô hạn trong đầu. Mùa giải kết thúc, Lăng Mông tiếc nuối dừng lại tại Tinh Toán, không lấy được huân chương mùa giải, tất cả hần đều ghi hết lên đầu Mang thần.

Tui xin nhắc lại là truyện này tui chém rất nhiều, cực nhiều luôn đó. Có thím nào thấy sai thì chỉ giùm tui để tui sửa nha

Ai không hiểu chỗ nào thì cứ cmt, t sẽ giải thích.

5. Chương 5

Edit: Đời Đời Kiếp Kiếp (MMBNDDKK)

Mùa giải mới bắt đầu, Lăng Mông hăm hở cố gắng, nuôi chí tìm Mang thần báo thù.

Hắn chưa khi nào xem trực tiếp giờ lại đăng kí một tài khoản YY, thường xuyên ngồi xõm trong phòng Mang thần. Lúc Mang thần trực tiếp hắn đến nhanh hơn cả quản lý, lúc Mang thần không trực tiếp, hắn lẫn lộn nghiên cứu video thi đấu của đối phương, thề muốn tìm hiểu thật rõ thói quen của y, biết người biết ta trăm trận trăm thắng.

Ban ngày cũng xem buổi tối cũng xem, lên lớp xem tan học xem, bạn cùng phòng trên hắn có phải là đã vừa ý Mang thần rồi hay không hắn cũng chẳng phân bác, trong đầu bây giờ chỉ có một giọng nói duy nhất tồn tại.

Vì thế giáo viên Yên đại có thể thường xuyên thấy được một cảnh tượng như vậy, một nam sinh vừa đi vừa nhìn chăm chăm di động, khiến người khác cảm thấy nghi ngờ chả lẽ hắn lại dùng xúc giác dò đường chăng.

Hôm nay lúc Lăng Mông đang dùng xúc giác dò đường đi về phía căng tin thì đụng mạnh vào một người, vì hắn vẫn luôn cúi đầu nên trán đụng vào ngực đối phương.

“Xin lỗi.” Lăng Mông che cái trán đỏ lên nói.

Người kia như có như không liếc qua di động của hắn: “Không sao.”

Lăng Mông nghe được hai chữ này cả người đột ngột rùng mình, nhiều ngày nay hắn đắm chìm trong video thuyết minh của Mang thần nên rất quen thuộc giọng nói ấy, cho dù dùng máy biến âm hắn cũng có thể nhận ra.

“Mông Mông, mày sao vậy?” Bạn cùng phòng thấy Lăng Mông bỗng dưng bất động, xoay người hô lớn.

Lăng Mông bừng tỉnh đại mộng, nhanh chóng quay đầu nhưng người đã đi xa.

“Này!” Bạn cùng phòng bất đắc dĩ quay trở lại, vỗ vai hắn, “Nhìn gì vậy? Đi ăn cơm thôi.”

Lăng Mông sốt sắng chụp tay bạn cùng phòng: “Người vừa này là Mang thần!”

6. Chương 6

“Cái quái gì vậy?” Bạn cùng phòng hoài nghi nhìn hắn từ trên xuống dưới, “Mang thần sao có thể là người của trường chúng ta, tao nói gần đây mày xem nhiều video của Mang thần quá nên điên rồi à?”

Gã vừa nói vậy, Lăng Mông vốn chắc chắn trăm phần trăm giờ cũng cảm thấy không tin tưởng lắm: “Mang thần từng lộ mặt lúc trực tiếp chưa?”

“Chưa.” Bạn cùng phòng khẳng định

Lăng Mông ngẫm lại, mà đã lộ mặt thì sao chứ?

Hắn cũng không thấy rõ bộ dáng của người kia.

—— Mang thần là người Yên đại.

Ý nghĩ này giống như đã gieo vào lòng hắn hạt giống nghi ngờ, thỉnh thoảng sẽ trôi ra quấy nhiễu Lăng Mông, vậy nên hắn bắt đầu dùng trăm phương ngàn kế tìm kiếm bằng chứng.

Tiếc là Mang thần cực kỳ ít khi nhắc tới đề tài có liên quan đến hiện thực lúc trực tiếp. Nhưng đối phương không nói, Lăng Mông sẽ tìm cách khai thác, một lần hai lần, vậy mà hắn đã tìm ra một ít tin tức hữu dụng.

Ví dụ như lúc Mang thần tâm tình tốt vì thắng mấy trận liên, Lăng Mông sẽ cố ý đánh chữ nói:

“Buổi tối ăn bánh bao ở căng tin số hai, không ngờ là nhân bánh năm hạt quýt(?), khó ăn muốn chết.”

Mang thần thấy được câu này, cười nói: “Có phải bánh bao ở căng tin số hai của mọi trường đại học đều khó ăn vậy không? Tôi còn từng ném qua nhân hoa hòe khô.”

Đây chính là manh mối quan trọng, vì trước cửa căng tin số hai có trồng hai hàng cây hòe. Lăng Mông đã từng tận mắt nhìn thấy vào mùa hoa hòe nở rộ nhân viên căng tin kéo thùng đi hái hoa, ngay sau đó đẩy ra “yến tiệc hoa hòe”, lên mạng BBS của trường bị tập thể mọi người trách móc đã lâu.

Nghe được câu nói này Lăng Mông đã nắm chắc chín phần, cho đến một ngày từ phòng trực tiếp của Mang thần và bên ngoài đồng thời vang lên tiếng còi xe cứu hỏa, Lăng Mông cuối cùng cũng chắc chắn trăm phần trăm Mang thần là sinh viên Yên đại, hơn nữa còn ở cùng một khu ký túc xá với mình.

T xin nhắc lại là truyện này t chém rất nhiều. Ai thấy có lỗi sai thì cmt chỉ t để t sửa nha

Ai không hiểu chỗ nào cứ cmt, t sẽ giải thích.

7. Chương 7

Edit: Đời Đời Kiếp Kiếp (MMBNDDKK)

Theo thời gian, quốc phục của Tinh hà cũng xảy ra một chút thay đổi vi diệu, những người chơi cấp Tinh Toàn vốn phải chịu độc hại của Chanh ba ba nhận ra càng ngày càng ít thấy hình bóng hần, mà trong năm trăm người mạnh nhất lại xuất hiện một người khi thắng cuộc sẽ không hề khách khí trào phúng đối thủ.

[Đế quốc] Lemon: Chuẩn bị tiếp nhận yêu thương của ba ba đi!

[Liên bang] GuestB:???

[Hệ thống] Trải qua một phen chiến đấu quyết liệt, đế quốc giành được thắng lợi cuối cùng!

[Đế quốc] Lemon: Tình cha như núi Thái Sơn, vai con có thấy nặng không?

[Liên bang] GuestB: Mẹ nó? Chanh ba ba anh treo máy(?) à?

[Đế quốc] Lemon: Ba ba đánh với cứng mà phải treo máy á? Ngoan ngoan gặm bùn đi.

Bất tri bất giác hấp thụ kinh nghiệm tác chiến của Mang thần, vào giữa mùa giải Lang Mông lọt vào top 300, đột phá mang tính lịch sử. Đây đã khiến cho những kẻ từng cười nhạo hần vạn năm không thể lên Thần nhanh chóng tiêu thất, Lemon ba ba không còn là người đứng mãi giữa Tinh Toàn cấp và Thần cấp nữa! Hần đã thực sự bước chân vào vùng đất của Thần rồi!

Trên diễn đàn có rất nhiều thanh âm tưởng niệm, topic kì quái chỗ nào cũng có.

—— Ngày thứ ba Chanh ba ba Thượng Thần, nhớ hần.

—— Tinh Toán không có Chanh ba ba, không còn là Tinh Toán tui quen thuộc trước kia nữa.

—— Tui không còn ba ba, lên Tinh Toán để làm gì cơ chứ?

—— Người chơi top 500 cuối cùng cũng may mắn được chứng kiến phong thái của ba ba, quan tâm lâm chung của Thần cấp Chanh ba ba, đồ sát đạt max!

——[Thảo luận đứng đắn] Có ai phát hiện thủ pháp của Chanh ba ba gần đây càng ngày càng giống Mang thần hay không?

Topic thảo luận đứng đắn nhanh chóng chìm xuống, topic chụp ảnh câu quan tâm lâm chung của Chanh ba ba lại càng lúc càng cao khiến mọi người sâu sắc ý thức được Chanh ba ba xưa không bằng nay, thậm chí còn có người lập Thảo luận đứng đắn về việc Lemon đột nhiên lợi hại như vậy có phải là do đi làm phẫu thuật chuyển giới hay không.

Lăng Mông tức giận đóng topic được gọi là “Thảo luận đứng đắn”, lấy lý do “không hợp quy cách” báo cáo(report?).

Mặc kệ chuyện gì đi nữa, Lăng Mông giờ đây đã là người Thượng Thần, mỗi ngày mai phục ở phòng trực tiếp của Mang thần nên đương nhiên biết vị trí của đối phương ngay phía trước mình, cũng có nghĩa khả năng bọn họ chạm mặt tương đối cao, mà Lăng Mông cũng cố ý lựa chọn phục kích lúc Mang thần online. Trời không phụ lòng người, lúc thân ảnh quen thuộc xuất hiện trước màn hình, Lăng Mông biết cơ hội tìm ra thân phận thực sự của Mang thần đã tới.

[Đế quốc] Mangoteen: Hê.

Mang thần chủ động bắt chuyện, Lăng Mông biết rõ còn hỏi:

[Liên bang] Lemon: Anh đang trực tiếp à?

[Đế Quốc] Mangoteen: Cậu đoán xem?

[Liên bang] Lemon: Anh không sợ tôi đến đó xem trộm anh bình luận?

[Đế quốc] Mangoteen: Hoan nghênh.

[Liên bang] Lemon: Đừng đắc ý, ba ba không còn như xưa nữa.

[Đế quốc] Mangoteen: Phải không? Rất chờ mong.

[Liên bang] Lemon: Đến đánh cược gì đó đi?

[Đế quốc] Mangoteen: Được thôi, cậu nói đi.

[Liên bang] Lemon: Nghe nói anh là sinh viên, trường anh có siêu thị không?

Lăng Mông không phải thuận miệng nói ra, dưới lầu ký túc xá bọn họ cũng có một siêu thị trường (?).

[Đế quốc] Mangoteen: đương nhiên là có.

[Liên bang] Lemon: Nếu anh thua thì phải vào đó mua một bịch băng vệ sinh, sau đó chụp ảnh đăng weibo. Dám chơi không?

Mang thần đang trực tiếp, số lượng người đã đạt một kỉ lục mới. Không ít người nghe tiếng chạy đến, ai cũng không muốn bỏ qua vở kịch hay mùa giải này.

[Đế quốc] Mangoteen: Nhưng tôi không hứng thú với đề nghị mua băng vệ sinh của cậu. Nếu cậu thua thì đi mua bao cao su. Thế nào?

Lăng Mông sững sốt, trong siêu thị trường còn bán bao?

[Liên bang] Lemon: Cảm thấy tôi bị thiệt.

[Đế quốc] Mangoteen: Nếu tôi thua, tôi sẽ trực tiếp quay cả quá trình.

Màn chữ chạy trên màn hình trực tiếp đột ngột chuyển hướng:

—— Cầu Chanh ba ba thắng Mang thần!

—— Chanh ba ba Chanh đại gia Chanh tổ tông, trọng trách khiến Mang thần hiện thân lần đầu tiên giao cho ngài!!!

—— Mang thần trực tiếp mua WSJ(BVS=))), weibo của tui sẽ cấp năm mươi bao tiếp tế!

—— Đêm nay chúng ta đều là người của Chanh ba ba!

Lăng Mông nhìn đến đây câu, hào khí tận trời nhấn enter.

[Liên bang] Lemon: Thành giao!

8. Chương 8

Lăng Mông nói xong tự giác đóng app YY, hắn muốn quang minh chính đại thắng Mang thần một lần, không thèm làm đấng nhìn trộm.

Kèn hiệu xung phong nổi lên, Lăng Mông thay đổi tác phong chiến đấu ngày xưa, kiên nhẫn phát triển kinh tế. Đối phương thấy động tác của hắn chậm chạp, tò mò phái binh dò xét. Lăng Mông ưu tiên thắng cấp thiết bị phản trình sát, đề binh trình sát xuống mặt đất cố gắng chà.

—— Chà? Chà!? Hành động khỉ gài vậy?

Nhìn mọi người hợp xướng đồng lòng trên màn chữ, Mang thần cười khở.

“Mọi người mong tôi thua đến vậy sao?”

—— Không phải lập trường của tui không kiên định mà là do phần thưởng quá mê người.

—— Nếu thắng cũng lộ mặt, tui tin chắc mọi người vẫn sẽ ủng hộ anh thắng.

Mang thần vừa nói chuyện phiếm vừa bày binh bố trận, giọng nói thoải mái vui vẻ, cùng với trận địa sẵn sàng đón địch của Lăng Mông tạo thành chênh lệch rõ ràng.

Lăng Mông nghiên cứu rất nhiều video đối chiến của Mang thần nên có thể nói hắn hiểu rõ người này như lòng bàn tay, ai cũng có điểm mạnh điểm yếu và Mang thần cũng không ngoại lệ, Hắn muốn lợi dụng ưu thế này để đánh cho đối phương trở tay không kịp.

Đầu tiên hắn giả vờ đánh lén tài nguyên, âm thầm quấy nhiễu radar của đối phương, sau đó thừa dịp radar gián đoạn, phái hạm đội phi hành qua công kích trạm hạt nhân của đối phương.

Phát triển của Mang thần nháy mắt chậm đi rất nhiều, Lăng Mông từ bỏ việc thừa thắng xông lên, thay vào đó là nắm chặt thời gian thu thập tài nguyên mở rộng hạm đội.

Rơi vào thế hạ phong, Mang thần cũng bắt đầu nghiêm túc. Y biết Lăng Mông Thượng Thần giữa mùa giải tuyệt đối không phải ngẫu nhiên, chỉ không ngờ đối phương lại tiến bộ lớn như vậy, so với lần gặp trước kia hệt như hai người khác nhau.

Thuyết minh trong phòng trực tiếp ít đi rất nhiều, cả màn chữ cũng ít đi trông thấy, tất cả đều tập trung tinh thần quan sát trận đấu này, hoàn toàn quên mất mục đích ban đầu là chỉ muốn xem hai người này đi mua sắm trong siêu thị trường học.

Trong lúc người tới ta đi thay phiên thăm dò, Lăng Mông dẫn hạm đội khổng lồ của liên bang triển khai đột kích, binh lính của Mang thần không phải là đối thủ của hắn nên đành phải vừa đánh vừa rút lui, đến công sự của tiền tuyến cũng không kịp dỡ bỏ, bị Lăng Mông phái gián điệp đến biến chúng thành của mình.

“Cậu ấy tiến bộ rất nhiều.”

Mang thần thở dài tận đáy lòng.

—— Mang thần chính miệng khen JB của Chanh ba ba rất lớn!

(JB: hình như là “con bay bay” của đàn ông =)))

—— Cuối cùng cũng đến ngày này, mọi người nhớ lại nỗi sợ hãi khi bị Chanh ba ba chi phối!

—— Chanh ba ba là thế giới của tui, hỏi anh có sợ không!

Mang thần không có sức để ý đến những bình luận tràn đầy ô giới hạn, cho trung tâm hạch nhân phát nổ.

“Nhưng tôi không muốn lộ thân phận thực sự thì phải làm thế nào?”

—— Không ngờ Mang thần cũng chơi xấu, hào quang thần tượng không cần nữa sao?

—— Cho dù thua cược vẫn phải là hảo hán chứ!

Trên màn hình của Mang thần xuất hiện báo động màu đỏ, đây là dấu hiệu trạm không gian chính bị tấn công. Lúc này đối thủ không chỉ tấn công trực diện mà còn phái hai chi đội trái phải bọc đánh, có thể nói lần này Lăng Mông thắng chắc.

Dựa theo tốc độ hiện tại, ba mươi giây nữa căn cứ để quốc sẽ hoàn toàn bị phá hủy, cảm thấy mình không còn cơ hội thắng lợi nữa nên Mang thần đã ngừng phòng thủ. Trong ba lần giao phong, đây là lần đầu tiên Lăng Mông thắng lợi, hơn nữa còn thắng đánh cược vẻ vang, Lăng Mông kích động đến nỗi con chuột trong tay ướt đầy mồ hôi.

“Mẹ nó? Mẹ nó mẹ nó mẹ nó! Mông Mông mày thắng rồi, Mông soái quá đi!” Bạn cùng phòng hưng phấn đến mức hạch não không thể phát cờ trợ uy.

—— Chanh ba ba cổ lên 666!!

—— Ba ba! Đừng khiến chúng con thất vọng!

Ngay cả những người đang xem trực tiếp trong phòng Mang thần cũng đều nghiêng về một phía.

Màn hiện của Mang thần bây giờ hầu như đen kịt, không có radar, không có lính trinh sát, căn cứ liên bang với y bây giờ chỉ là một cái động tối mù.

“Làm sao đây?” Mang thần rê chuột lung tung trên màn hình, “Đánh cược một phen vậy, nơi này.”

—— Nếu trúng được tui sẽ trực tiếp đi ăn S! (S hình như là viết tắt của ‘shit’ thì phải, trong tiếng trung hình như cũng bắt đầu bằng chữ S?)

“Mặc cho số phận.” Mang thần ấn chuột trái máy tính.

Mắt thấy căn cứ chính của đế quốc sắp bị phá hủy, mà hình Lăng Mông đột nhiên rung dữ dội, hình ảnh đang công kích biến thành đen trắng, giữa màn hình nhảy ra dấu hiệu thất bại.

Lăng Mông nghẹn họng nhìn màn hình chằm chằm, không hiểu chuyện gì đang diễn ra.

“A, Mông Mông, hình như mày bị người ta cho nổ hạt nhân.” Bạn cùng phòng yếu ớt chỉ vào màn hình, đồng dạng biểu tình khó tin.

Lăng Mông nhanh chóng quay đầu: “Sao anh ta làm được?”

Hắn đã phá radar của đối phương, không có radar, căn cứ của mình trong mắt Mang thần là một khoảng đen sì, một đầu đạn hạt nhân rơi xuống khoảng đen sì đó, còn rút trúng nhà chính, ai tin?

Bạn cùng phòng nghiêng nghiêng đầu: “Tao nghĩ, chắc là... đoán mò?”

“Ha ha, lucky.” Mang thần quăng chuột máy tính, dựa vào lưng ghế, sung sướng xoay xoay cổ tay đau.

Giờ là chiến tranh dài kỳ rồi.

——?????

—— Mẹ nó vậy cũng được?

—— Anh đang đùa tui sao?

—— Bàn tay Thượng đế!!!

—— Anh trai nói muốn trực tiếp ăn S ơi, anh đâu rồi?

Mang thần từ trong khăn trương nhanh chóng trầm tĩnh lại, ung dung nhìn màn chữ như thác nước chảy ngược, tất cả đều cảm khái vận khí đáng sợ của y nhưng thực tế trong mười giây cuối cùng trước khi tử vong, y đã thực hiện một phỏng đoán lớn mật và nghiêm túc tính toán, tuy rằng lúc ném đạn hạt nhân là y đánh cược nhưng ít ra y vẫn có ba phần nắm chắc.

[Đế quốc] Mangoteen: Good game, cậu đánh rất hay.

Lăng Mông oán hận gõ di ngôn.

[Liên bang]Lemon: Có chơi có chịu! Chờ!

9. Chương 9

Edit: Đời Đời Kiếp Kiếp (MMBNDDKK)

Siêu thị trường xuất hiện một thanh niên mặc áo đội mũ, hấn cúi đầu, phần lớn gương mặt giấu sau vành mũ, miễn cưỡng để lộ ra đôi mắt.

Từ khi người có bộ dạng khả nghi này bước vào nhân viên thu ngân lập tức nhìn chăm chăm, sợ đối phương làm ra việc gì đó trái với quy tắc sinh viên. Hành vi của người này rất quái lạ, nhìn lung tung nửa ngày mà không lấy bất cứ món đồ nào, còn ngồi xuống suy nghĩ trước mắt nhân viên.

“Khụ, mấy người có, có cái kia không?” Thanh niên áo mũ hỏi.

Thấy người này chạy tới bàn thu ngân khiến nhân viên cửa hàng rất căng thẳng, chẳng lẽ hắn không phải đến trộm, mà là cướp?

“Cái kia là cái gì?” Anh ta cẩn thận hỏi

Thanh niên sốt sắng nhìn hai bên một chút: “Chính là Durex, Jissbon gì đó đó.”

Nhân viên cửa hàng: “...”

“Bạn học, đây là siêu thị trường, cậu nghĩ có không?”

Lăng Mông cúi đầu mắng một câu, hiểu mình bị Mang thần đùa giỡn.

Hắn nhanh chóng chạy ra khỏi siêu thị, lấy di động ra, tìm weibo Mang thần hung hăng nhắn tin.

Lemon: Anh đùa giỡn tôi, siêu thị trường vốn không bán thứ đó!

Mangosteen: tôi có nói cậu phải vào siêu thị trường mua đâu?

Lăng Mông: ...

Cẩn thận nhớ lại đối thoại của hai người, hình như Mang thần thật sự không có nhắc tới ba chữ kia.

Đúng là ngu mà!

“Mông Mông, Mông Mông!” Có âm thanh cực lớn từ ký túc xá đối diện gọi hắn, Lăng Mông ngẩng đầu nhìn, không phải bạn cùng phòng xi xẻo nhà mình thì là ai?

“Mông Mông!” Giọng bạn cùng phòng to đến nỗi toàn bộ khu ký túc xá đều nghe được, “Người mua xong sao? Mua loại trơn hay có gai vậy?”

Người trên tầng nghe được âm thanh, nhao nhao nhô đầu ra hóng hớt. Nghĩ đến việc rất có thể Mang thần cũng đang ngồi sau một cánh cửa nào đó nghe lén, Lăng Mông phần hận giờ hai tay lên, cho bạn cùng phòng một đôi ngón giữa.

10. Chương 10

Dù sao thể diện cũng đã mất, Lăng Mông chạy một mạch ra ngoài trường vào một cửa hàng đồ chơi người lớn mua một hộp bao cao su về, lấy mình làm bối cảnh, chụp một bức ảnh đang cầm Durex đăng lên weibo.

@Lemon: Có chơi có chịu @Mangosteen [chia sẻ hình ảnh]

Mang thần nhanh chóng chuyển phát.

@Mangosteen: Dân chơi của năm //Lemon: Có chơi có chịu

@Mangosteen [chia sẻ hình ảnh]

Thấy Mang thần chuyển phát chủ đề không đứng đắn, bình luận phía dưới có nội dung thống nhất đến kì lạ.

—— Tuy cảm thấy hơi tiếc nuối khi Mang thần không lộ mặt, nhưng nhìn thấy được mặt của Chanh ba ba cũng không tệ.

—— Xin hãy mang cái hộp đang chặn ống kính kia đi, không ai muốn nhìn thấy nó đâu.

—— Cầu Chanh ba ba trực tiếp.

—— Bàn tay đẹp như vậy đánh Tinh Hà thật đáng tiếc, chi bằng dùng để vuốt(trụ?=))))).

Chủ đề đã bị đá bay từ sớm, không ai quan tâm Lăng Mông là một sinh viên đại học lại da mặt dày chạy đi mua đồ người lớn, weibo của hắn một đêm tăng lên rất nhiều fan. Cầu độc thân Lăng Mông ném Durex vào chỗ sâu nhất trong ngăn kéo, xem như khoản tiền này dùng để mua fan đi.

Lăng Mông không cam lòng, rõ ràng cách thắng lợi chỉ còn một bước nhỏ, tại sao cuối cùng đối phương lại may mắn chiến thắng? Chấp niệm muốn Mang thần hiện thân càng thêm mạnh mẽ, trong trò chơi không thắng được, vậy PK trực tiếp bằng người thật...

Hắn nhớ lại người ngày đó mình đụng vào, lại cúi đầu nhìn cơ thể trạch nam của bản thân...

Được rồi, có lẽ vẫn không thắng được.

Nhưng điều này vẫn không ngăn cản được quyết tâm tìm ra thân phận thực sự của Mang thần của hắn, nếu đánh cược không được, hắn chuyển tâm tư của mình đến tuyến dưới.

“Cái gì? Mày muốn tổ chức cuộc thi PK vườn trường?”Sau khi nghe được kế hoạch của Lăng Mông, bạn cùng phòng kinh ngạc hỏi.

“Đúng vậy. Chỉ cần Mang thần đến dự thi, tao sẽ nhận ra y.”

“Không đùa chứ? “Bạn cùng phòng dùng ánh mắt tao biết thái độ của mày với Mang thần không bình thường liếc xéo hắn, “Sân thi đấu ở đâu?”

“Các phòng ngủ lớn, PK online.”

“Nhà tài trợ là ai?”

Lăng Mông móc trong túi lấy ra một món đồ hùng hổ ném lên bàn, ai không biết còn tưởng hắn lấy ra thẻ đen từ ngân hàng Thụy Sĩ.

“Này đủ chưa?”

Bạn cùng phòng nhìn phiếu cơm trên bàn, khóe miệng giật giật.

“Mày xác định số dư trong phiếu cơm hơn ba chữ số sao?”

Lăng Mông ngược ngược: “Chắc là đủ ăn bánh bao căng tin một tháng.”

“Phần thưởng là phiếu cơm của mày còn không hấp dẫn bằng ảnh lỏa thể của mày.”

Lăng Mông nghiêm túc suy nghĩ về đề nghị này.

“Cũng không phải không được “.

Bạn cùng phòng: “...”

Cuối cùng, phần thưởng thi đấu được xác định, hạng nhất là phiếu cơm của Lăng Mông, hạng nhì là ảnh lỏa thể của Lăng Mông, hạng ba là bạn cùng phòng thực sự nhìn không nổi nữa nên tài trợ một trăm điểm trò chơi. Ngoài ra, Lăng Mông còn bóc hộp Durex ra làm thành 12 phần thưởng cho những người đã tham dự.

Thư mời cuộc thi PK Truyền thuyết Tinh Hà lần thứ nhất của Yên đại lấy danh nghĩa Lemon phát ra hấp dẫn không ít bạn học dự thi, Lăng Mông lập một nhóm QQ, kéo tất cả tuyển thủ báo danh vào, nhất thời cực kỳ náo nhiệt.

“Bọn tui muốn đến xem Chanh ba ba chơi game lợi hại cỡ nào!”

“Ha ha, Mông Mông của bọn tui chơi game rất lợi hại.”

“Mẹ nó, không được gọi tui là Mông Mông!”

Sau khi bị bạn cùng phòng lôi kéo, ngoại hiệu Chanh ba ba khí phách đã bị ném đi, trong nhóm mỗi ngày đều điên như vậy:

“Mông Mông, hai chúng ta đánh trận đầu, xin hãy nhẹ nhàng.”

“Mông Mông, thật đáng tiếc vì không được phân chung một tổ, chúng ta top 8 gặp lại!”

“Mông Mông, cố lên Mông Mông!”

“Lăn hết đi cho tuiiiiiiiii!!!”

Đầu sở gây nên tất cả những hỗn loạn này bị Lăng Mông uy hiếp bán mình bồi tội.

“Mông Mông...”

Lăng Mông liếc bạn cùng phòng một cái sắc lẻm.

“... Mông Mông ba ba, danh sách dự thi con đã chỉnh lý phân tổ xong, mời người xem qua.”

Lăng Mông nhanh chóng nhận lấy đọc qua một lần, như dự kiến không thấy được ID người nào đó.

“Mang thần không báo danh dự thi như mày nói, có lẽ mày nghĩ nhiều quá rồi.”

Lăng Mông không cho là đúng: “Y là đại thần, nếu dùng acc chính còn không bị người vậy xem sao? Nếu y tham gia nhất định sẽ dùng acc nhỏ, chỉ cần y có dùng acc nhỏ nhất định tao sẽ nhận ra!”

Lăng Mông tự tin tăng gấp trăm lần mạnh mẽ vượt ải, sau khi lấy Mang thần làm mục tiêu ra sức rèn luyện kỹ thuật, trong Yên đại có rất ít người là đối thủ của hắn. Thoải mái vượt qua vòng đầu tiên, top 8, top 4, cuối cùng một đường thẳng tắp tiến vào chung kết. Nếu hỏi còn điều gì tiếc nuối thì đó chính là trong suốt quá trình thi đấu hắn không gặp được người nào giống Mang thần.

Trận chung kết là Lăng Mông đấu với một bạn học tên Thiện Trúc, dựa theo tư liệu thống kê, Thiện Trúc là học trưởng năm cuối, phòng ngủ ở bên cạnh phòng Lăng Mông.

Tổ bảy Lăng Mông: @Tổ một Thiện Trúc Ngày mai là chung kết, bạn học đã sẵn sàng chưa? Nếu không tới được thì phải báo trước.

Tổ một Thiện Trúc: Đã chuẩn bị sẵn sàng rồi Mông Mông, nhất định sẽ đến.

Tổ bảy Lăng Mông: Không cho gọi tui là Mông Mông.

Tổ một Thiện Trúc: Được Mông Mông

Tui là bạn cùng phòng của Mông Mông: Nhận mệnh đi Mông Mông. Yên tâm bọn tao sẽ không nói ra ngoài đâu, bên ngoài mày vẫn là Chanh ba ba của thế giới, ở đây mày mãi mãi là Mông Mông của bọn tao [tim tim]

Tổ bảy Lăng Mông: Mày muốn băng hà phải không.

Tổ một Thiện Trúc: [Nam sinh mấy người chơi game thật lợi hại. gif]

Thất tổ Lăng Mông: Mẹ nó không được spam cái này!

Tui là bạn cùng phòng của Mông Mông: [Nam sinh mấy người chơi game thật lợi hại. gif]+1

Tổ năm Tiểu Giáp: [Nam sinh mấy người chơi game thật lợi hại. gif]+1

Tổ ba Tiểu Ất: [Nam sinh mấy người chơi game thật lợi hại. gif]+1

Nhóm trưởng cấm nói toàn bộ.

Mấy chỗ in nghiêng với dấu hỏi là của t hết đó.

Tui xin nhắc lại là truyện này t chém rất nhiều, bà con cô bác thím cậu nào có thấy lỗi thì nhắc giùm t để t sửa. Cảm ơn trước

Ai có chỗ nào không hiểu cứ cmt, t sẽ giải thích nếu biết =))))))

11. Chương 11

Trận chung kết tiến hành đúng hạn, Lăng Mông rút trúng đề quốc, đối diện rõ ràng là một acc nhỏ mới tạo không lâu, chỉ có mấy lượt thi đấu được ghi lại mà tất cả đều là tham gia cuộc thi PK lần này.

[Đề quốc] Lemon: Acc chính của bạn là gì? Cấp bậc thế nào?

[Liên bang] Apple: Cậu đoán

Câu trả lời quen thuộc này khiến Lăng Mông rùng mình.

[Đế quốc] Lemon: Nếu bạn thua phải nói cho tôi biết.

[Liên bang] Apple: Không thành vấn đề, đến lúc đó phải thêm hảo hữu tôi

Trận chiến bắt đầu, Lăng Mông giám thị chặt chẽ nhất cử nhất động của đối phương, chưa được mười phút hắn bắt đầu kích động.

Quá giống! Phong cách rất giống Mang thần, thói quen giống nhau như đúc!

Vừa nghĩ đến khả năng có thể tìm ra thân phận thực sự của Mang thần, Lăng Mông không tự chủ nheo mắt lại, đây là biểu hiện hắn bắt đầu nghiêm túc.

Thăm dò đánh lén như bình thường, thay phiên chiếm hành tinh nhỏ chứa khoáng thạch, hai người người tới ta đi giao phong bảy tám hiệp, biến trận chiến một chọi một thành đánh lâu dài.

Lăng Mông cực kì tin tưởng rằng Thiên Trúc này chính là người hắn muốn tìm, nhìn bộ dáng phát dục đáng khinh kia giống hệt với ấn tượng.

Hắn chỉ vừa mới không chú ý trong chốc lát đã bị đối phương cắt điện, để đáp lễ, hắn tặng một pháo cho nổ kho binh khí của Thiên Trúc.

[Liên bang] Apple: Không được bạn học yêu thương

[Đế quốc] Lemon: Như nhau.

[Liên bang] Apple: Sắp tới giờ tắt đèn rồi, cậu không nghĩ chúng ta nên tốc chiến tốc thắng sao?

[Đế quốc] Lemon: Đang có ý này.

Lăng Mông suất lĩnh chim ưng của đế quốc cùng với hạm đội chính của Thiên Trúc triển khai trận đấu cuối cùng, trên màn hình lóe ra các loại chùm tia laser, con số đại diện cho thương tổn hiện lên không ngừng.

“Cảnh báo! Cảnh báo tấn công trên không!”

Hệ thống cảnh báo nguy hiểm vang lên, lúc này Lăng Mông mới phát hiện có một nhánh quân ám sát của địch không biết từ lúc nào đã vòng qua hỏa tuyến, tập kích vây công phía sau, bên trên chỗ đầy đầu đạn mang tính sát thương cao, chỉ cần một phát sẽ khiến căn cứ chỉ còn hơi tàn của mình bị phá hủy triệt để.

“Không ổn!” Lăng Mông điều hạm đội cơ động lập tức quay về phòng thủ nhưng đã muộn, chiến hạm ám sát ngắm chuẩn mục tiêu, bắn ra một kích tử vong.

Không hổ là người một đường thẳng tiến đến trận chung kết, Lăng Mông đã chuẩn bị sẵn sàng nghênh đón hình ảnh đen trắng nhưng không ngờ đạn lại chỉ sượt qua căn cứ, nguy hiểm lướt qua, rút trúng doanh trại phía sau. Vì vậy một pháo máu chốt quyết định thắng bại mất trắng vì góc độ sai lầm.

Tay phải của Lăng Mông hành động trước khi kịp suy nghĩ, thừa dịp đối phương vẫn chưa phản ứng lại, đánh một kích chí mạng lên doanh trại không còn bao nhiêu máu của quân địch. Giờ đây Thiện Trúc đã không còn kịp quay về, trơ mắt nhìn trạm không gian bị hỏa lực mãnh liệt của Lăng Mông phá nát thành mảnh vụn.

[Hệ thống] Trải qua một phen chiến đấu quyết liệt, đế quốc giành được thắng lợi cuối cùng.

[Liên bang] Apple: A, chúc mừng

[Đế quốc] Lemon: Anh đang làm gì vậy? Có ý?

[Liên bang] Apple: Không tính toán chính xác góc bắn, thật đáng tiếc.

Thời gian đếm ngược chấm dứt, hai người rời khỏi giao diện đối chiến trở lại chủ thành, sau một giờ hăng hái chiến đấu Lăng Mông một mình đổ ụp lên bàn phím.

Hắn được quán quân nhưng lại không cảm thấy vui chút nào.

Thì ra suy đoán Thiện Trúc là Mang thần đều sai hết, Mang thần chưa bao giờ tính nhằm góc bắn và lực bắn, khả năng tính toán chuẩn xác của y còn được khen là giỏi ngang máy tính. Về phần thủ pháp tương tự, người bắt chước Mang thần có rất nhiều, có lẽ Thiện Trúc cũng là một trong số đó.

12. Chương 12

Tui là trọng tài: Thi đấu đã kết thúc! Chúc mừng @Tổ bảy Lăng Mông đạt giải quán quân! @Tổ một Thiện Trúc đạt á quân!

Các tuyển thủ ríu rít chúc mừng, sau khi trọng tài ném mua bao lì xì, tất cả đều mặc kệ thắng thua lao đầu

vào đại chiến lì xì, duy chỉ có quan quân Lăng Mông vẫn im hơi lặng tiếng.

“@Tổ bảy Lăng Mông Mông Mông, tôi có thể lĩnh phần thưởng rồi đúng không?” Thiện Trúc ở trong nhóm Lăng Mông đẹp trai() hỏi.

Lăng Mông mắt hứng gõ chữ trả lời: “Tôi ở ký túc xá số hai phòng 315, anh tự đến lấy đi.”

Một lát sau cửa bị gõ vang, Lăng Mông lười biếng mở miệng: “Vào đi.”

Cửa mở, một anh đẹp trai sáng sủa tinh thần phấn chấn chân dài bước vào, dù đang đi dép lê cũng không ảnh hưởng đến khí chất rực rỡ của y.

“Đến lấy giải thưởng phải không?” Lăng Mông ỉu xiu chỉ về phía bàn của mình, “Ồ trên bàn đó, anh tự lấy đi.”

Thiện Trúc cầm lấy thứ mà Lăng Mông gọi là ảnh nude, là ảnh hắn đang tắm rửa lúc ba tuổi – một thằng nhóc trần truồng ngồi trên mặt đất nghịch nước. Thiện Trúc nhìn không được bật cười.

“Cười cái gì?” Lăng Mông mắt hứng hỏi, “Chẳng lẽ đó không phải là ảnh nude sao? “

“Phải, tất nhiên là phải.” Thiện Trúc mở miệng cười nói.

Lúc y vừa mở miệng, Lăng Mông trừng to mắt. Âm thanh này quá quen thuộc, cho dù dùng biến âm hắn cũng có thể nhận ra.

“Anh là Mang thần?!”

Thiện Trúc nhú mi: “Không ngờ tai Mông Mông lại thính như vậy, giờ có thể thêm bạn tốt với tôi chưa?”

Lăng Mông sững sờ một lúc lâu, mục đích hắn tổ chức thi đấu là để bắt được Mang thần, nhưng khi Mang thần thực sự đứng trước mặt rồi hắn lại cảm thấy chuyện này sao lại huyền huyền như vậy chứ?

“... Không thể nào, nếu đúng là anh thì sao có thể phạm sai lầm ngu ngốc như vậy?”

Thiện Trúc nghĩ nghĩ: “Đại khái là vì phần thưởng của hạng nhì có sức hấp dẫn hơn chăng?”

Lăng Mông ghen, mấy lần muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn không nhận được tức khí lớn tiếng:

“Muốn thắng thì thắng, muốn thua thì thua, anh có biết hành vi này của mình quá đáng lắm không hả?”

Thiện Trúc hớn hở, y nhún vai, ra vẻ xin lỗi: “Không còn cách nào, nam sinh chúng ta chơi game lợi hại vậy đó.”

Toàn văn hoàn.

Hết rồi đó. Yêu với đương cái gì =))))))

Thêm lần nữa, trung thu vui vẻ nhá mn =))))))))))

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nam-sinh-may-nguoi-choi-game-that-loi-hai>